

1645

2. Beh. af Forfl. f. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875.

1646

ven og Kontrakten fastsatte Tid; men det vil paa den anden Side ikke tage Parti hverken for den ene eller den anden Part, og man erkender, at den ærede Minister har bestræbt sig for ved de Midler, der stode til hans Raadighed, at faae Jernveiene udførte til rette Tid, og sat han ikke bærer Skylden for, hvis dette ikke kan ske. Der staar en Sætning lige i Begyndelsen af Flertallets Udtalelse, som desuden forekommer mig at være mindre korrekt, idet det nemlig hedder: „At gaa i det Enkelte i Undersøgelsen af, hvilke usfordrøiede Hindringer der kan have stillet sig i Veien for Entrepreneurerne, ligger udenfor Flertallets Opgave.“ Flertallet vil altsaa ikke gaa ind paa, hvilke Hindringer det er, der have lagt sig i Veien for Kontrahenterne for at faae deres Arbeide færdigt i rette Tid, og derfor siger Flertallet: „Det maa altid ligge i en Kontrahents Forpligtelse at indbegaa saadanne Hindringer ved forstærket Anstrængelse for Opfyldelsen af den indgaaede Kontrakt.“ Men der er dog Hindringer, som det ikke ligger i Kontrahenternes Magt at overvinde, selv med en forstærket Anstrængelse. Naar man vil sige i saadanne almindelige Udtryk, at det ligger i Kontrahenternes Magt ved en forøget Anstrængelse at overvinde de Hindringer, der træde i Veien for Arbeidets fuldførelse til rette Tid, maa man dog først gaa ind paa en Undersøgelse af, hvilke Hindringer det er; der i dette Tilfælde ere traadte i Veien; thi der kan være Hindringer, som ingen Kontrahent er i Stand til at overvinde. Nu kan der jo imidlertid dømmes forskjelligt om de Hindringer, som ere anførte for, at Arbeidet ikke er blevet fuldført til rette Tid; men det kan dog vistnok ikke negtes, at der har været meget vanskelige Naturforhold tilstede, og navnlig, at det har været en meget fugtig Tid, og at der har været store Vanskeligheder forbundne med at faae Broer lagte paa Grund af Oversvømmelser og det meget Vand, som overalt var tilstede. Men der kan desuden have været andre Hindringer, f. Ex., at Regjeringens Tilsynsmænd ikke i rette Tid havde leveret det fornødne Apparat til Kontrahenterne, saaledes f. Ex., at Kontrahenterne havde modtaget Tegninger og Planer saa sent, at det ikke var muligt at faae Arbeidet fuldført til rette Tid. Disse Undersøgelser maa dog nødvendigvis gaa i Forveien, førend man med Bestemthed kan sige, at Kontrahenterne med forøget Anstrængelse kunde have overvundet Hindringerne. Det er muligt, at de kunde have gjort det, Udvalgets Mindretal har ikke villet sælge nogen Dom, men henstiller

det til en senere Afgjørelse, hvorvidt der var Anledning til at idømme Kontrahenterne den Mulkt, der er forbunden med en Overstridelse af den Tidfrist, inden hvilken Arbeidet skulde være færdigt. Det andet Punkt, som er bragt paa Bane af den ærede Ordfører, og ligeledes omtalt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds, er, om Regjeringen skulde gjøre et Forsøg paa overfor Kontrahenterne at faae dem til at indgaa Forpligtelse til at faae hele Arbeidet færdigt til den bestemte Tid, saaledes, at denne Tid kunde lægges Noget forud for, hvad den ellers skulde være for Ringkjøbing—Varde Banens Bedkommende, men derimod noget senere for Banerne Varde—Sjbjerg—Lunderskov og Hølstebro—Ringkjøbing. Denne Udtalelse tror Udvalgets Mindretal slet ikke at burde tiltræde. Desom man, for at faae Strækningen imellem Varde og Ringkjøbing færdig noget tidligere, skulde opfatte at faae Sydbanen færdig, vilde man vistnok tabe i Indtægt. Banen Lunderskov—Sjbjerg udgjør jo et Led for sig selv, og staar oven i Kjøbet i Forbindelse med den store Stad Ribe, saa at saakremit nogen af disse Jernbaner skulde kunne drives med Fordel, vil det kunne ske med denne, uden at den kommer i Forbindelse med de andre, hvorimod Banen Ringkjøbing—Hølstebro har en overordentlig ringe Betydning, hvis ikke Banen Ringkjøbing—Varde bliver færdig; ja der kunde endog være Anledning til slet ikke at sætte den i Drift, førend Banen Ringkjøbing—Varde var fuldført. Disse Spørgsmaal kunde man imidlertid betragte for sig selv; men hvis man udsætter Baneanlægget, indtil det kan komme i Forbindelse med Sydbanen, mener Udvalgets Mindretal ikke, at det vilde være rigtigt. Det er det eneste Punkt, hvor der har været Dissens mellem Mindretallet og Flertallet, og derfor have vi ikke ment, at man behøvede at komme nærmere ind derpaa nu.

Th. Nielsen: I Betænkningen under Nr. 203 vil det ses, at der er ført adskillige Forhandlinger i Anledning af Loven af 23de Juni 1873, ogsaa angaaende Silkeborg—Serning Banen, og at der fra Ansøgenes Side er fordret adskillige Indrømmelser ud over, hvad Loven af 23de Mai 1873 tilføjer, hvis ellers Anlægget skal blive til noget. Det var min Overbevisning, som jeg ogsaa udtalte ifjor, da Lovforslaget behandledes, at jeg, hvoreledes det end forholdt sig med Odense—Svendborg Banen og Randers—Grenaa Banen, dog ikke troede, at det Tilflud,